

REALKREDITANKENÆVNET

K E N D E L S E

afsagt den 28. april 2003

JOURNAL NR.: 202-10-061-N

KLAGER:

INSTITUT: Nykredit Realkredit A/S

KLAGEEMNE: Tilbagesøgning af for meget udbetalt
låneprovener

EJENDOMMEN:

DATO FOR NÆVNSMØDE: Den 10. april 2003

SAGSBEHANDLER: Sekretariatschef Susanne Nielsen

NÆVNSMEDLEMMER, DER HAR DELTAGET I BEHANDLINGEN:

Hugo Wendler Pedersen (formand)

Grit Munk

Jeanette Werner

Per Englyst

Mads Laursen

SAGENS OMSTENDIGHEDER:

Klageren har en ejendom, hvori der indestår et lån på oprindelig 1.051.000 kr. til det indklagede realkreditinstitut.

Indklagede fremsendte den 20. september 2001 et lånetilbud til klageren vedrørende et tillægslån på 139.000 kr. som 30-årigt 6 pct. obligationslån. Af budgettet for lånetilbudet fremgik det, at der efter afholdelse af diverse stiftelsesomkostninger ville være et anslået beløb til udbetaling på 125.631 kr.

Til brug for behandlingen af lånesagen havde klageren til indklagede indsendt årsopgørelse fra skattemyndighederne for 2000, hvorefter det fremgik, at klagerens lønindtægt udgjorde 326.029 kr., og den beregnede skat 82.201,29 kr.

Den 24. september 2001 fremsendte klagerens daværende pengeinstitut følgende brev til indklagede:

"...Det bekræftes hermed - jævnfør aftale - at ...(pengeinstituttet)... ved indsættelse af provenu på konto nr. ... vil frigive ejerpantebrev kr. 350.000,00 i ejendommen beliggende ...

På foranledning af ...(klageren)... vil vi ikke som tidligere aftalt aflyse ejerpantebrevet men fremsende dette til Jer. Han anmoder om, at I foranlediger rykningspåtegning på ejerpantebrevet med respekt af det nye tillægslån, hvorefter han ønsker ejerpantebrevet udleveret og altså ikke aflyst..."

Indklagede meddelte den 27. september 2001 klagerens pengeinstitut, at indklagede samme dag havde overført 124.584,77 kr. til klagerens konto i pengeinstituttet, og at beløbet var fremsendt under forudsætning af, at ejerpantebrev på 350.000 kr. blev fremsendt til indklagede i uaflyst stand.

Ligeledes den 27. september 2001 fremsendte indklagede følgende brev til klageren:

"...Deres ...(indklagede)...-lån er nu afregnet.

På foranledning af ...(pengeinstituttet)... har vi i dag overført kr. 124.584,77 til Deres kontonr. ..., og fremsender herved en opgørelse over sagens samlede indtægter og udgifter.

Vi vedlægger specifikke oplysninger om udbetaling af Deres lån, hvorefter fremgår, til hvilken kurs lånet er afregnet, og hvordan lånet skal tilbagebetales. Opmærksomheden henledes på betaling af 1. termin, der kun dækker perioden fra lånets udbetaling.

Endvidere vedlægges følgende dokumenter:

X Diverse originale papirer

Sagens øvrige dokumenter fremsendes efter endt tinglysningsekspedition.

Herefter er sagen endeligt afsluttet. Vi håber De har været tilfreds med sagsbehandlingen i ...(indklagede)... Hvis De har spørgsmål, er De meget velkommen til at kontakte os. De er naturligvis altid velkommen til at kontakte ...(indklagede)... for en uforpligtende snak om forsikring, bank og realkredit..."

Brevet af 27. september 2001 til klageren var vedlagt følgende kontoudskrift vedrørende klagerens afregningskonto hos indklagede:

Bogførings-Dato	Valørdato	Bevægelse	Hævet Kr.	Indsat Kr.	Saldo Kr.
21.09.2001	25.09.2001	Provenu iflg.låneafregning		132.239,84	132.239,84
27.09.2001	27.09.2001	Tingl.afgift til staten, fast	1.400,00		130.839,84
27.09.2001	27.09.2001	Tingl.afgift til staten, pct.	2.100,00		128.739,84
27.09.2001	27.09.2001	Tinglysningsafgift ejerpant	1.400,00		127.339,84
27.09.2001	27.09.2001	Garantistillelse	500,00		126.839,84
27.09.2001	27.09.2001	Gebyr for tingbogsoplysning	175,00		126.664,84
27.09.2001	27.09.2001	Gebyr efter Kernekunderabat	2.100,00		124.564,84
27.09.2001	27.09.2001	Rente		19,93	124.584,77
27.09.2001	27.09.2001	Afregnet til Dem	124.584,77		0,00

Indklagede fremsendte den 1. oktober 2001 en check på 124.584,77 kr. til klagerens daværende pengeinstitut til indsættelse på klagerens konto.

Af kontoudskrift af 31. december 2001 fra klagerens daværende pengeinstitut til klageren fremgår det, at der den 1. oktober 2001 er bogført dels en overførsel på 124.584,77 kr. fra indklagede, dels en check på 124.584,77 kr.

Den 17. maj 2002 fremsendte indklagede følgende brev til klageren:

"...Opkrævning af dobbelt afregnet låneprovenue kr. 124.584,77

I forbindelse med Deres optagelse af lån stort kr. 139.000 i Deres ejendom ..., har ...(indklagede)... fejlagtigt afregnet provenuet til Dem to gange.

Provenuet kr. 124.584,77 er overført til Deres konto ... i ...(pengeinstituttet)... både den 27. september 2001 og den 1. oktober 2001. De har således i alt modtaget kr. 249.169,54, hvilket er kr. 124.584,77 for meget.

Denne fejl beklager vi dybt, ligesom vi også beklager, at vi først har konstateret det på nuværende tidspunkt.

Vi beder Dem indbetale beløbet kr. 124.584,77 på vedlagte giroindbetaling senest den 24. maj 2002.

Såfremt De har spørgsmål, er De velkommen til at kontakte undertegnede..."

Brevet er den 22. maj 2002 påført følgende håndskrevne bemærkning:

"...(Medarbejder i klagerens tidligere pengeinstitut)... bekræfter at beløbet er indgået to gange. Pengene har stået på en millionærkonto men er nu brugt til indfrielse af billån i ... Ej kunde hos ...(pengeinstitut)... mere ..."

Indklagede udtog den 9. juli 2002 stævning mod klageren med påstand om dennes betaling af 124.584,77 kr. med renter heraf,

svarende til den til enhver tid gældende procesrente fra sagens anlæg, til betaling sker. Af sagsfremstillingen i stævningen fremgår følgende:

"Sagsøgte optager i efteråret 2001 et tillægslån hos sagsøger. Provenuet udgør kr. 124.584,77. Beløbet afregnes til sagsøgtes konto i ...(pengeinstituttet)... Ved en fejl overføres beløbet to gange, henholdsvis den 27/9 2001 og den 1/10 2001. Sagsøgte bliver først i maj 2002 opmærksomme på den fejlagtige udbetaling og kræver herefter beløbet tilbagebetalt.

Sagsøgte reagerer ikke over for sagsøger på den fejlagtige udbetaling, hvor sagsøger vil skrivelse af 17/5 2002 anmoder om at få tilbagebetalt beløbet..."

Klageren modtog den 11. juli 2002 vejledning fra retten i anledning af stævningen. Af vejledningen fremgik det blandt andet, hvordan klageren skulle forholde sig, både såfremt han ikke kunne anerkende kravet, og såfremt han kunne anerkende kravet. Herunder var det anført, at man i tilfælde af, at man kan tilbyde en rimelig afdragsordning, ofte ved henvendelse til sagsøgerens advokat kan få en aftale herom og undgå eventuelt senere at skulle møde i fogedretten.

Klageren afgav den 16. august 2002 følgende svarskrift:

"...Vi har lørdag den 3. august 2002 modtaget en stævning fra ...(indklagedes advokat)..., vedrørende et fejlagtigt udbetalt beløb fra ...(indklagede)... Som fremført i rettens brev har jeg g.d. talt med advokatens sekretær for at aftale en afdragsordning. Dette blev totalt afvist.

I advokatens sagsfremstilling står der ordret: "Sagsøgte reagerer ikke overfor sagsøger på den fejlagtige udbetaling, hvor sagsøger ved skrivelse af 17/5 2002 anmoder om at få tilbagebetalt beløbet". Dette er urigtigt.

...(Medarbejder hos indklagede)... kontaktede mig telefonisk i uge 20 og fortalte, at de for 8 måneder siden havde begået en fejl ved at indsætte et provenue to gange i vores daværende bank. Jeg fortalte, at jeg skulle i gang med mit årsregnskab efter pinse og først derefter ville have et overblik. Den 24. maj 2002, uge 21, kontakter jeg, som ...(medarbejderen hos indklagede)... havde bedt mig om, ...(souschef hos indklagede)... Jeg fortalte, hvordan sidste halvdel af 2001 var forløbet for vores vedkommende, så kunne hun jo fortælle, hvorfor deres regnskabsfører ikke havde reageret indenfor meget kort tid på en sådan transaktion, i hvert fald senest indenfor en måned. Det kunne hun ikke svare på.

Vi er selvfølgelig villige til at betale pengene, og jeg foreslog, at sagen kunne ordnes ved at lave et tillægslån. Da vi jo i forvejen havde fået at vide, at vi selv kunne bestemme, hvor meget vi ville låne, helt op til kr. 250.000,00, tillige har vi netop har fået en betydelig stigning i ejendomsvurderingen, skulle det vel ikke være det store problem. ...(Souschefen hos indklagede)... svarede, at det skulle man tale om, og at hun ville melde tilbage.

I stedet modtog vi et brev fra ...(indklagedes advokat)..., hvortil ...(indklagede)... havde sendt beløbet til inkasso!

Jeg kontaktede omgående ...(advokaten)... og fortalte, at vi på intet tidspunkt overfor ...(indklagede)..., har nævnt at vi ikke vil betale dette beløb, men at det nu efter ¾ år må ordnes med et tillægslån. Den 9. juli modtog jeg svar fra

...(advokaten)..., at ...(indklagede)... er ikke indstillet på at bevilge et tillægslån, og at der vil blive indledt retsforfølgning imod os. Jeg kontaktede ...(advokaten)..., hun var på ferie, og jeg havde derfor ingen mulighed for at hindre denne indstævning.

For fuldstændighedens skyld vil jeg belyse i det følgende, hvorfor jeg ikke har beskæftiget mig med vores økonomiske forhold i meget lang tid, som ellers siden 1985 har været mit område, en naturlig følge af, at jeg påbegyndte selvstændig virksomhed.

Der skete det, at vores datter føder 3 mdr. for tidligt på Rigshospitalet, og senere overføres til ... sygehus neonatalafd. Og indlægges der sammen med barnet, indtil det normale fødselstidspunkt var nået. Vores datters hjem, et hus tilførende Forsvaret, bliver samtidig hermed konstateret angrebet af voldsom fugt, mug og forskellige svampe, dette iflg. Teknologisk Institut. Hun kunne således ikke komme tilbage til sit hjem med sin lille nye datter, idet der forestod en omfattende renovering med opbrydning af gulve og meget mere.

I denne situation tilbød vi naturligvis vore børn, at de, hele familien kunne bo hos os i vores hus. Kort tid efter blev vores datter indlagt på et psykiatrisk sygehus. Hun bliver stadig behandlet, og kan ikke erklæres rask. Sammen med faderen passede jeg den lille nyfødte og den 2 årige søskende i vores hjem. Der kan vist ikke være nogen tvivl om, hvordan det har påvirket mig og min familie. Alt dette blev vi påført netop samtidig med, at ...(indklagede)... foretog disse overførsler.

Jeg har i min indehavererklæring til mit årsregnskab måttet tilføje, at "regnskabet udviser et driftsresultat, som ingenlunde kan anses for værende tilfredsstillende. Årsagen til den alt for lave omsætning skyldes sygdom i familien, hvilket har sænket aktiviteten væsentlig".

Vores engagement med den daværende bank er efter 14 år afsluttet og afviklet i forbindelse med udbetalingen af dette lån fra ...(indklagede)... Vores personlige kontakt, som vi var tilfredse med, overgik til andet arbejdsområde. Dette sammen med bl.a. bankens nye gebyrpolitik bevirkede, at vi ønskede en ny bankforbindelse.

Det er ...(indklagede)..., der har begået fejl. Jeg mener, at de må komme med en løsningsmodel, når vi naturligvis efter 3/4 år ikke kan betale beløbet. Det er meget besynderligt, at der ikke er mere orden i systemet, når man betænker virksomhedens størrelse, der må vel også skulle aflægges et årsregnskab. ...(Indklagede)... optræder indigneret overfor os, og jeg er irriteret over denne situation, og over at der ikke kan findes en løsning. Vi kan tilbyde, er i stand til, at betale kr. 1.000 pr. md., indtil beløbet er betalt.

Vi betaler, for det omtalte lån, hovedstol kr. 139.000,00, udbetalt kr. 125.000, kr. 899,00 pr. md.

Sagsøgers virksomhed består i, at låne penge ud med dækning i ejendomme. Jeg ved da, at sagsøger også driver både forsikrings- og bankvirksomhed. Så jeg vil foreslå, da man ikke vil opføre et tillægslån, at man opretter et banklån og ad den vej kan få pengene. Vi har f.eks. lige flyttet alle vore forsikringer over til ...(indklagede)..., så løsningen ligger lige for. ...(Indklagede)... er, som de selv ønsker det i mange skrivelser til os, vores foretrukne finansielle partner..."

Replik af 2. september 2002 fra indklagedes advokat indeholder følgende supplerende sagsfremstilling:

"...Det fremgår af det af sagsøgte fremlagte svarskrift, at sagsøgte ikke bestrider, at skyldte sagsøger det påstævnte beløb.

Sagsøgte bestrider heller ikke, at der ikke rettes henvendelse til sagsøger, i forbindelse med, at man fejlagtigt modtager beløbet.

Henset til beløbets størrelse og omstændighederne i forbindelse med udbetaling, er det sagsøgers opfattelse, at sagsøgte, burde have været opmærksom på den fejlagtigt skete udbetaling og som følge heraf, har været i ond tro om sin berettigelse til at modtage beløbet.

Uanset at den fejlagtige dobbelte udbetaling af låneprovenuet, beror på en fejl hos sagsøger, bestrides det, at sagsøger er forpligtet til at yde sagsøgte et tillægslån, med pant i sagsøgtes ejendom, til dækning af det påstævnte beløb.

Det bestrides endvidere, at sagsøger eller sagsøgers datterselskaber, herunder evt. ...(det med indklagede koncernforbundne pengeinstitut)..., måtte være forpligtet til at yde sagsøgte et lån til dækning af det påstævnte beløb.

Endelig bestrides det, at sagsøger er forpligtet til at acceptere en afdragsordning på kr. 1.000,-/pr. måned..."

Retten indkaldte den 4. september 2002 klageren til et særligt forberedende retsmøde den 2. oktober 2002. Til brug for det særligt forberedende retsmøde udarbejdede klageren følgende duplik (nummereringen refererer til afsnitsinddelingen i duplikken):

"...Til ...(indklagedes...) replik.

1. Det gør jeg ikke.
Jeg skylder ikke ...(indklagede)... noget.
Men da jeg kan se, at pengene er indgået på min konto tilbyder jeg, at betale beløbet.
2. **Irrelevant i fremstillingen.** Det løses i mit svar. Det er indlysende.
Tilsvarende bestrider sagsøger ikke, at der ikke rettes henvendelse til mig, da beløbet bliver overført for anden gang.
3. Igen det samme med modsat fortegn.
...(Indklagede)... skal vide, hvad de gør.
Irrelevant i fremstillingen. Se igen i mit svar.
...(Indklagede)... er i denne forbindelse ikke berettiget til at udtale sig om en tro hos mig. Skal man tale om ond tro er det derimod i forbindelse med ...(medarbejder i pengeinstituttet)...

4.5.6.

Ligeledes vil det bestrides, at jeg er forpligtet til noget som helst.

Jeg er kommet ...(indklagede)... i møde og jeg er kommet med forslag til løsning af den situation ...(indklagede)... befinder sig i.

På trods af, at ...(indklagede)... ikke er berettiget til at kræve beløbet tilbage, har de afvist mine forslag til, hvordan beløbet kan tilbageføres, med arrogante svar, såsom:

"At de ikke er indstillet på at bevilge et tillægslån til dækning af deres tilgodehavende."

For det første har de slet ikke noget til gode, for det andet drejer det sig heller ikke om at bevilge et lån, det drejer sig jo ikke om en låneansøgning.

SPØRGSMÅL.

Kan man efter 8 mdr. komme til mig og sige, at man ved en fejl har overført et beløb to gange for derefter at forlange beløbet tilbageført straks???

Det fremgår af bilag 2: Skrivelse af 27. september 2001 til ... (pengeinstituttet) ..., at der foreligger en korrespondance med ... (pengeinstituttet) ... Som det fremgår af denne skrivelse er ... (indklagede) ... i besiddelse af et brev modtaget fra ... (pengeinstituttet) ... ???. Det mangler i sagen.

... (Pengeinstituttet) ... har modtaget beløbet 2 gange uden at reagere!!!
Hvorfor har de ikke reageret overfor ... (indklagede) ...?

... (Indklagede) ... har overført beløbet 2 gange uden at få kvittering herfor!!!!
Hvorfor har ... (indklagede) ... ikke fået kvittering fra banken på disse 2 gange overførsler?

... (Indklagede) ... har ikke begrundet, hvorfor de ikke fører kontrol med deres regnskaber. Det skete skyldes jo mangelfuld kontrol med regnskaberne. Har ... (indklagede) ... ikke normal regnskabspraksis?

Føres der ikke halvårsregnskab?

Er årsregnskabet ikke lavet for længst i dette forløb?

Hvornår løber regnskabsåret fra hvornår til hvornår?

DE MANGE UBESVAREDE SPØRGSMÅL.

Jeg var aldrig kommet i denne situation, hvis ... (indklagede) ... og ... (pengeinstituttet) ... havde orden i deres egne og indbyrdes forhold.

Hvorfor holder ... (indklagede) ... ikke regnskab med deres udbetalinger/pengeoverførsler til kunder.

Hvorfor har ... (pengeinstituttet) ... ikke returneret pengene ved at underrette ... (indklagede) ... og samtidig tilbageføre beløbet.

Hvorfor og hvad har ... (pengeinstituttet) ... skrevet i brev til ... (indklagede) ... d. 24.09.2001. Jeg kender ikke brevets ordlyd?

Hvorfor har ... (indklagede) ... ikke reageret?

Hvorfor har banken ikke reageret?

ERFARING MED ... (PENGEINSTITUTTET) ...

... (Pengeinstituttet) ... holder konstant løbende kontrol med vores konti, den dobbelte overførsel kan altså ikke have undgået deres opmærksomhed.

... (Pengeinstituttet) ... reagerer omgående overfor os, hvis der sker bevægelser på kontiene, der ikke ligger indenfor vore aftaler. Kontrollen med bevægelserne er konstant!!

... (PENGEINSTITUTTETS) ... ANSVAR.

Banken skulle omgående have underrettet ...(indklagede)... og have tilbageført beløbet, som de jo ved selvsyn konstaterer er indgået 2 gange den samme dag!!!!

Beløbet skulle aldrig have været indført på vores konto.

Det er overhovedet ikke noget, jeg skal være orienteret om.

Det er en fejl ...(indklagede)... har begået og som ...(pengeinstituttet)... prompte skulle have reageret på.

...(Pengeinstituttet)... har videregivet informationer, hvorom de har tavshedspligt. ...(Pengeinstituttets)... oplysninger til ...(indklagede)... vedrørende min afvikling med banken:

Ifølge lovgivningen er det kun offentlige myndigheder, der er berettiget til at forespørge i en bank. Både ...(pengeinstituttet)... og ...(indklagede)... har i henhold til loven tavshedspligt.

Man kan kun videregive oplysninger, som er offentligt tilgængelige.

...(Pengeinstituttet)... har ingen ret til at videregive oplysninger om deres kunders konti og bevægelser herpå.

Afvikling af vores engagement med ...(pengeinstituttet)... er sagen og sagsøger fuldstændig uvedkommende.

Konklusion.

...(Indklagede)... har begået gentagne fejl, og er ikke berettiget til at stille nogen krav til mig.

...(Pengeinstituttet)... har på trods af deres viden undladt at reagere overfor ...(indklagede)... Alle forhold skyldes ene og alene ...(indklagedes)... og ...(pengeinstituttets)... uorden og manglende reaktion.

Denne situation var ingen af os kommet i, hvis ...(indklagede)... og ...(medarbejderen i pengeinstituttet)..., havde styr på, hvad de foretog sig for nu 1 år siden.

...(Indklagede)... vil ikke føle sig involveret i det skete, men det er de, det hele skyldes alene dem!

Det er fuldstændig uberettiget og urimeligt, at ...(indklagede)... på dette grundlag anlægger en retssag mod mig.

Bilag: Kontoudskrift nr. 204 lønkonto i ...(pengeinstituttet)..., der viser de pågældende bevægelser.

Udskriftet, der er dateret d. 31. december 2001 har jeg modtaget primo januar 2002.

Som det fremgår af mit svarskrift, er alle papirer først gennemgået i uge 21 i år i forbindelse med udarbejdelse af mit årsregnskab."

På retsmødet den 2. oktober 2002 blev klageren vejledt om muligheden for at søge fri proces og for advokatbistand gennem retshjælpsforsikring. Klageren blev endvidere vejledt om Realkreditankenævnet. Det blev vedtaget, at sagen straks skulle berammes til domsforhandling, dog således at der ville ske omberømmelse, såfremt retten inden for 4 uger fra den 2. oktober

2002 modtog begæring fra klageren om sagens indbringelse for Realkreditankenævnet.

Klageren indsendte den 19. oktober 2002 en sådan begæring til retten, som den 22. oktober 2002 oversendte sagen til Realkreditankenævnet.

PARTERNES PÅSTANDE:

Klageren påstår indklagede tilpligtet at anerkende, at instituttet ikke kan stille særlige krav til tilbagebetalingsmåden for beløbet på 124.584,77 kr., at indklagede er uberettiget til at kræve rente af beløbet, og at indklagede har været uberettiget til at stævne ham for beløbet.

Indklagede påstår frifindelse.

KLAGERENS FREMSTILLING:

Klageren anfører, at hans klage består i, at indklagede har stævnet ham som værende skyldig i forbindelse med, at indklagede har begået fejl ved en pengeoverførsel til hans tidligere pengeinstitut.

Provenuet er, skrev indklagede til ham, overført både den 27. september 2001 og den 1. oktober 2001. Dette er for det første ikke korrekt. Det er bogført samme dag den 1. oktober 2001. Han henviser til kontoudskrift nr. 204 af 31. december 2001 fra pengeinstituttet. For det andet var der en skriftlig korrespondance mellem pengeinstituttet og indklagede, hvoraf det må fremgå, at pengeinstituttet anmodede om at få pengene. Dette brev har han ikke forud for klagesagen set. Ligesom han heller ikke har set kvitteringer fra indklagede og pengeinstituttet for henholdsvis betaling og modtagelse af beløbet.

Indklagede har totalt afvist hans forslag til, hvordan han kan hjælpe indklagede i den situation, indklagede er kommet i. Han fastholder, at indklagede, efter 8 måneders forløb, ikke kan komme til ham for at kræve hele beløbet tilbageført straks. Han har tilbudt at betale pr. måned 1.000 kr. til indklagede, hvilket svarer til det beløb, han betaler for lånet. Han har foreslået det oprettet som et tillægslån eller et banklån i det med indklagede koncernforbundne pengeinstitut, men alle forslag er blevet afvist.

Da det, der er foregået, alle fejl og mangler, er en sag mellem indklagede og pengeinstituttet, er det helt uberettiget, at han

skal lide den tort at blive stævnet på grund af deres fejl. Derfor ønsker han frifindelse i denne sag.

Han mener tilligemed, at der her er tale om en sag, som Realkreditankenævnet netop skriver om i Nævnets infofolder om "Ethiske retningslinier for realkreditinstitutter" og om redelig forretningsskik og god realkreditinstitutpraksis.

Til indklagedes udtalelse har han følgende bemærkninger:

Angående brev af 24. september 2001 fra pengeinstituttet til indklagede:

Medarbejderen i pengeinstituttet skriver, at denne til indklagede vil fremsende et tinglyst ejerpantebrev, der lå til sikkerhed for hans bankengagement med pengeinstituttet, når provenuet fra låneoptagelsen var indsat på vores konto i banken.

Medarbejderen i pengeinstituttet var underrettet telefonisk af ham om provenuets størrelse, idet det var et led i afviklingen af hans engagement med pengeinstituttet.

Medarbejderen i pengeinstituttet har altså været den person, der har udført al bankarbejde vedrørende denne sag. Medarbejderen har nøje overvåget hans konti og har altså set, at beløbet, provenuet, er indgået to gange uden at foretage sig noget. Intet telefonisk eller skriftligt om denne helt tydelige fejl. Ikke engang en adviseringsnota om, at der indløb to enslydende beløb, hvorved han ville have hørt om eller set det.

Angående indklagedes EDB-udskrift af pengeoverførslen og kopi af den fremsendte check:

Det er et internt papir angående overførslen. Det har intet at gøre med en kvittering fra pengeinstituttet for, at pengeinstituttet har modtaget beløbet. Hvis indklagede havde været i besiddelse af en kvittering fra pengeinstituttet herfor, ville indklagede jo stå med to kvitteringer og ville dermed være blevet opmærksom på fejlen og derved have undgået rod og uorden i regnskabet. Fejlen i regnskaberne hos indklagede er der stadig ikke gjort rede for.

Denne åbenbare fejl, der kunne aflæses direkte fra regnskabet hos indklagede, reagerede indklagede ikke på.

Angående indklagedes anbringender:

Til retsassessors spørgsmål, om sagsøgtes påstand er skyldig, har han svaret: "Ikke skyldig". Og videre på spørgsmålet om, hvorvidt

han ville betale indklagede med et tillægslån med pant i ejendommen, var svaret: "Ja, han har talt med indklagede flere gange og er kommet med forslag, hvad det jo i virkeligheden ikke er ham, der skal, men på grund af den situation indklagede er kommet i, vil han betale beløbet, da han ser, at beløbet er indgået på kontoen".

Til indklagedes frifindelsespåstand,

at med hensyn til hans berettigelse til pengene har han aldrig påstået denne,

at idet indklagede henvender sig til ham telefonisk, bliver han på samme tidspunkt bekendt med sagen, som det også fremgår af hans brev til retten, og

at ond tro om berettigelse til at modtage pengene ikke hænger sammen med, at han aldrig har påstået denne.

Han tilbød tværtimod straks, at de skulle finde en ordning. Derfor er det også fuldkommen unødvendigt at udtage stævning mod ham i den anledning for at fralægge sig denne, med indklagedes ord, berigelse.

Med hensyn til indklagedes øvrige udtalelser prøver instituttet at bortlede opmærksomheden fra, at man har overført det samme beløb to gange uden at reagere.

Det er meget lidt hensigtsmæssigt at udtale sig om overblik over økonomien hos ham, når indklagede ikke har orden i regnskaberne og ikke selv kan eller er i stand til at besvare spørgsmål angående kontrol med kvitteringer og regnskabsføring.

Indklagede driver en virksomhed, der med indklagedes størrelse medfører, formentligt, et stort regnskabstidsforbrug. Det ligger langt fra en privatpersons sammenlignet med nogle private kontoudtog tilsendt fra banken en gang pr. kvartal, for ikke at tale om ansvar for et løbende overblik over regnskaber.

Angående hans private kontoudtog fra banken modtaget pr. post i januar 2002, blev kontoudtogene, som tidligere beskrevet i hans redegørelse til retten, henlagt til behandling i forbindelse med årsregnskab ultimo maj 2002. Hvornår udfører indklagede sit årsregnskab eller kvartalsregnskab for den sags skyld? Hvorfor var indklagede ikke bekendt med sine dobbelte udbetalinger, jf. hans duplik til retten.

Som det fremgår af hans brev til retten, har han været så venlig straks, selv om indklagede først efter 8 måneder henvendte sig til ham, at tilbyde at hjælpe med en tilbagebetaling af beløbet, men

indklagede har været totalt afvisende. Indklagede ønsker ikke beløbet tilbageført ved en afdragsordning, denne bestrider indklagede at være pålagt at måtte acceptere. Indklagede beklager sig over, at fejl, begået af indklagede af flere interne grunde, kan betyde, at man lider skade.

Med hensyn til indklagedes opfordring til belysning af hans økonomiske forhold med pengeinstituttet er det for det første sagen irrelevant, for det andet kender indklagede til disse, idet indklagede selv har oplysningerne, som pengeinstituttet efter henvendelse fra indklagede ulovligt har videregivet. Hans afvikling med pengeinstituttet er der redegjort for i brevet til retten.

Det står helt klart, at den fremgangsmåde, forretningsprocedure, der er brugt, kan han ikke lastes for. Fejlen de to parter imellem - indklagede og pengeinstituttet - er ikke noget, han skal være orienteret om. Det er mellem de to parter, der er uorden i arbejdsgang og procedurer, og det skal han ikke inddrages i. Og det skal under ingen omstændigheder komme ham til skade.

Indklagede må i denne sag henvende sig til pengeinstituttet, hvormed denne transaktion er foregået. Hvis nogen skal stævnes, bør det måske være pengeinstituttet, og sådan som sagen ser ud, ønsker han selvsagt frifindelse.

INDKLAGEDES FREMSTILLING:

Som det fremgår af klagen, er spørgsmålet i nærværende sag, om indklagede er berettiget til at tilbagesøge et beløb på 124.584,77 kr., der fejlagtigt er udbetalt til klageren i forbindelse med bevilling af et lån i efteråret 2001.

Sagens nærmere omstændigheder kan sammenfattes som følger:

I september 2001 optog klageren hos indklagede et tillægslån på nominelt 139.000 kr. med pant i den omhandlede ejendom.

Dette lån blev bevilget på baggrund af lånetilbud af 20. september 2001, hvori provenuet fra låneoptagelsen var anslået til 125.631 kr.

Den 21. september 2001 blev det pågældende lånetilbud accepteret af klageren, der ved samme lejlighed bad indklagede om at indsætte låneprovenuet på hans lønkonto i pengeinstituttet ved lånesagens afslutning.

Ved skrivelse af 24. september 2001 bekræftede pengeinstituttet over for indklagede, at et på ejendommen tinglyst ejerpantebrev på 350.000 kr., der lå til sikkerhed for klagerens bankengagement, ville blive forsynet med en respektpåtegning om det nye lån og fremsendt til indklagede, når provenuet fra låneoptagelsen var indsat på klagerens konto i banken.

Den 2. september 2001 fandt afregningen af det nye lån sted. Som det fremgår af den fremlagte EDB-udskrift af samme dato, skete dette i form af en bankoverførsel på 124.584,77 kr. til den oplyste lønkonto i pengeinstituttet.

Denne betalingsoverførsel blev klageren orienteret om ved skrivelse af 27. september 2001, som var vedlagt en udskrift af afregningskontoen for det nye lån.

Herefter var lånesagen principielt afsluttet. Ved en fejl fremsendte indklagede den 1. oktober 2001 imidlertid tillige en check på 124.584,77 kr. til pengeinstituttet til indsættelse på klagerens konto i banken, hvorved provenuet fra låneoptagelsen blev udbetalt to gange.

Som det fremgår af kontoudtog af 31. december 2001 fra klagerens pengeinstitut, blev begge udbetalinger krediteret klagerens konto i pengeinstituttet med valør den 1. oktober 2001.

Denne åbenbare fejl, der kunne aflæses direkte af kontoudtogene fra pengeinstituttet, reagerede klageren ikke på.

I foråret 2002 blev indklagede opmærksom på fejlen, hvorefter indklagede ved skrivelse af 17. maj 2002 bad klageren om at tilbagebetale det fejlagtigt udbetalte beløb på 124.584,77 kr.

Da klageren ikke kunne anerkende dette tilbagebetalingskrav, valgte indklagede efterfølgende at udtage stævning i sagen, der nu verserer ved retten, men som midlertidigt er stillet i bero på Realkreditankenævnets behandling af klagesagen.

Anbringender:

Som det fremgår af det i sagen fremlagte retsbogsudskrift af 2. oktober 2002 fra retten, har klageren under den civile retssag bestridt, at der påhviler ham en tilbagebetalingspligt over for indklagede.

Til støtte for sin frifindelsespåstand gør indklagede gældende,

at klageren ubestridt har fået udbetalt provenuet fra låneoptagelsen i efteråret 2001 to gange, hvorved han

uberettiget har opnået en berigelse på 124.584,77 kr. på indklagedes bekostning,

at klageren var eller burde være bekendt med, at udbetalingen af det overskydende låneprovenu på 124.584,77 kr. beroede på en fejl fra indklagedes side, og

at klageren dermed har været i ond tro om sin berettigelse til at modtage og disponere over det nævnte beløb, der følgelig skal tilbagebetales til indklagede.

At klageren var eller burde være bekendt med den begåede fejl, fremgår af de nærmere omstændigheder i forbindelse med lånets udbetaling, hvorved bemærkes, at klageren såvel forud for som ved lånets udbetaling fik oplyst provenuets størrelse til (ca.) 124.584,77 kr., hvilket adskiller sig væsentligt fra det faktisk udbetalte beløb på 249.169,54 kr.

Selv når der bortses fra disse provenuoplysninger, kan klageren ikke have haft en berettiget forventning om, at et lån på nominelt 139.000 kr. ville resultere i et provenu på ca. det dobbelte beløb.

Hertil kommer, at det udbetalte beløb i sig selv er af en sådan størrelse, at fejlen ikke kan have forbigået klagerens opmærksomhed. Der henvises i den forbindelse til det fremlagte kontoudtog af 31. december 2001 for klagerens lønkonto, hvoraf det kan udledes, at en ekstraordinær indbetaling på 124.584 kr. er en usædvanlig postering, der i den konkrete situation tilmed forbedrede klagerens likviditet fra 38.609 kr. til 163.194 kr. Dette svarer til ca. 50 pct. af klagerens årlige lønindkomst efter skat, jf. klagerens årsopgørelse for 2000.

Under disse omstændigheder bestrides det, at klageren først blev bekendt med fejlposteringen i maj 2002, hvor han blev kontaktet af indklagede angående sagen. Skulle dette alligevel blive lagt til grund ved sagens afgørelse, har klageren udvist en sådan mangel på overblik over sin økonomiske situation, at den omstændighed, at der forløb ca. 8 måneder inden fejlen blev dækket, under ingen omstændigheder kan komme indklagede til skade.

Det bemærkes, at klageren under den civile retssag har gjort gældende, at indklagede under de konkrete omstændigheder ikke kan kræve hele det skyldige beløb tilbagebetalt uden varsel, hvorfor han tidligere har tilbudt at afdrage gælden til indklagede med 1.000 kr. pr. måned.

Selv om dette tilbud ikke er fremsat under klagesagen, skal indklagede bestride, at der i en situation som den foreliggende er

juridisk grundlag for at pålægge indklagede at acceptere en sådan afdragsordning.

Det er i den forbindelse en skærpende omstændighed, at klageren tilsyneladende har disponeret over det overskydende låneprovenu på 124.584,77 kr., selv om han vidste eller burde vide, at denne udbetaling beroede på en fejl fra indklagedes side.

Til nærmere belysning heraf opfordres klageren til at redegøre nærmere for, hvordan han har disponeret over det fejlagtige udbetalte beløb, indtil fejlen blev afdækket, herunder til at fremlægge kontoudskrifter fra sin konto i pengeinstituttet for den mellemliggende periode.

Afslutningsvis skal det bemærkes, at klageren såvel under den civile retssag som under sagens behandling ved Realkreditankenævnet har anført, at fejludbetalingen, der beror på indklagedes forhold, burde have været afdækket af pengeinstituttet, hvorfor klageren stiller sig uforstående over for, at han er inddraget i sagen.

Indklagede skal i den forbindelse anføre, at det er klageren - og klageren alene - der har opnået en berigelse som følge af den begåede fejl, og at indklagede har set sig nødsaget til at udtage stævning i sagen for at få klageren til at fralægge sig denne berigelse.

OPLYSNINGER M.V. FRA NÆVNSSEKRETARIATET:

Indklagede har til brug for klagesagen fremlagt en edb-udskrift af 27. september 2001, som viser overførsel af 124.584,77 kr. til klagerens tidligere pengeinstitut.

ANKENÆVNETS BEMÆRKNINGER:

Nævnet lægger til grund, at provenuet af indklagedes nye lån i klagerens ejendom, der udgjorde 124.584,77 kr., ved en fejl er blevet udbetalt to gange til klagerens konto i et pengeinstitut.

Nævnet finder, at klageren, der burde have bemærket denne åbenbare fejl, er forpligtet til at tilbagebetale det for meget udbetalte beløb på 124.584,77 kr. til indklagede.

Indklagede har efter Nævnets opfattelse været berettiget til straks at afkræve klageren det fulde beløb, da indklagede blev opmærksom på fejlen. Indklagede er således ikke forpligtet til at

yde klageren et tillægslån i ejendommen eller formidle et banklån med henblik på en afdragsvis afvikling af tilbagebetalingen.

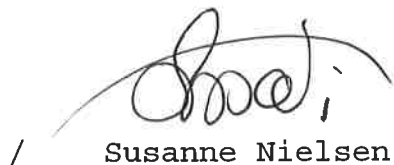
Nævnet finder ikke at kunne kritisere, at indklagede har anlagt sag og krævet det for meget udbetalte beløb tilbagebetalt med procesrente fra sagens anlæg.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s

Indklagede, Nykredit Realkredit A/S, frifindes.

Hugo Wendler Pedersen

Susanne Nielsen